

kunnet komme med nogle. Danskerne er ikke racister. Men det er helt oplagt, og det fremgik også af begge ministres taler, at der er en betænkelighed, at der er en vis fremmedfrygt. Og det er jo klart, for det ukendte frygter man jo som regel.

Vi har et gammelt mundheld, et gammelt ordsprog, der hedder: Den, der hvisker, lyver. Det er noget forfærdeligt sludder. For man kan brovtende og højtrøstet foran en mikrofon - vi har kendt det, oplevet det i vores tid, enten man nu har oplevet krigen eller ej - udbråbe løgne, og man kan sagtomt og stilfærdigt sige sandheder. Altså hvis nogen hvisker: »Jeg elsker dig« ind i en andens øre, så behøver det ikke at være løgn, fordi det er hvisket. Men der ligger i det ordsprog dette, at når der hviskes i min nærværelse, så kunne det jo være, at de lagde råd op imod mig. Gud ved, hvad de sidder og pønser på? Og så bliver det straks til, at de lyver.

Men denne fremmedfrygt må vi selvfølgelig bekæmpe. At den er en kendsgerning, fremgår også af denne håndbog om indvandrere og flygtninge, redigeret af Ole Hammer, som jeg før på eftermiddagen fremhævede, og han skriver her:

»Flere holdningsundersøgelser viser, at mange danskere er usikre, uvidende eller afvisende over for folk med en anden etnisk baggrund end den danske, og dagligdagens beretninger om overgreb underbygger dette.«

Det er altså en kendsgerning, at der her er tale om en holdningsbearbejdelse, som er overordentlig nødvendig.

Jeg har tænkt mig at citere en lille smule fra Bibelen; ikke for at gå tilstedeværende teologer i bedene, men det hører dog med til den danske kultur, skønt må jeg erindre om, hvad alle ved, at ikke et eneste bogstav, ikke et eneste komma i Bibelen er sat på vore breddegrader.

Denne visdom, dette uundværlige grundlag - også for dansk kultur - er faktisk blevet til i de egne, hvorfra vi har modtaget en hel del nye danskere.

Ikke desto mindre har vi formået at integrere det, næsten assimilere det ind i den danske kultur, og der står jo - jeg tror, det var blandt andre fru Elisabeth Arnold, der var inde på dette, at der skal gælde ét regelsæt - jeg citerer: »En lov skal gælde for dig og den fremmede, som er inden for dine porte.«

Se, det er noget om retfærdighed, som hr. Helge Adam Møller talte om, en lov for den fremmede såvel som for dig. Men der er et

andet ord, der taler om kærlighed. Jeg skal her citere fra en bog, der hedder »Det 11. Bud«, og jeg skal straks afsløre, hvem der har skrevet den. Der står følgende:

»Mange mener med rette, at det er krævende nok at efterleve de 10 bud, vi allerede har, og som bogstavelig talt er autoriserede på højeste sted. Alligevel har jeg altså et forslag til en tekst for et ekstra bud løftet frem fra selve bibelteksten. I 3. Mosebog, kapitel 19, vers 18, finder vi følgende bibelske bud: Du skal elske din næste som dig selv. Det er dette bibelske imperativ, jeg vil give status på linje med de 10 andre og gøre til det 11. bud.«

Jeg kunne citere mere, men skal af tidshensyn undlade dette og bare nu fortælle, hvem der har skrevet bogen. Det er ikke tilfældigt, at jeg har taget netop den med. Det er såmænd ingen ringere end Jo Benkow, som vil være mange i dette hus bekendt. Han har været det norske Høyres formand i mange år. Det norske Høyre svarer til De Konservative i Danmark. Han har også været stortingspræsident i Norge, hyldet og populær i de bredeste kredse.

Denne bog, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, vil blive leveret tilbage til Folketingets Bibliotek, hvorfra den kan lånes, for der står mange kloge ting i den, og det er altså mere end retfærdighed, Jo Benkow her forventer af sine partifæller i Norge, af sine medmennesker i Norge og sikkert også af sine medmennesker og partifæller i Danmark.

Der har været talt meget om fejl og misbrug. Det bekymrer selvfølgelig også os i CD. Men find mig et system, som ikke kan misbruges! Vi er ikke dygtige nok, eller det lader sig ikke gøre at lave bastante systemer på livets mangfoldige områder, som ikke kan udnyttes, misbruges. Og jeg må altså sige til de ordførere, for hvem det har været hovedsagen i dag - og jeg behøver vist ikke nævne, hvilke personer og partier det har været - at det bekymrer også os.

Men der er andre ting, der bekymrer os mere, og som de nævnte talere næsten var kemisk fri for at beskæftige sig med. Det bekymrer mig mere, når vi ikke behandler andre mennesker ordentligt. Altså, det er nok vigtigt at hindre mennesker i at misbruge systemerne, men det er værre for os, og det skulle stå med større bogstaver og fylde mere i visse ordførertaler, når vi behandler andre mennesker dårligt, for så er vi skyldige.

Jeg står her med et brev af 18. januar i år, som jeg ved er sendt af seks pædagogstuderende fra